

REPUBLIKA SLOVENIJA
Urad Vlade RS za komuniciranje
gp.ukom@gov.si

Številka: 010-64/2013
Datum: 20. 2. 2013

Zadeva: **Predlagam. vladi.si predlog 4134: Zastaralni roki sodnih postopkov**
Zveza: Vaš dopis št. 092-34/2013/1 z dne 28.1.2013

Spoštovani!

Z dopisom št. 092-34/2013/1 z dne 28.1.2013 ste nam posredovali predlog da »se v primeru, ko obtoženca ni na razpisano obravnavo (upravičeno ali neupravičeno), zastaralni rok postopka avtomatsko podaljša za čas do naslednje obravnave« ter predlog da »ko pa sodni postopek zastara zaradi krivde sodnika, pa naj sodniku preneha mandat«.

V nadaljevanju pojasnujemo, zakaj na Ministrstvu za pravosodje in javno upravo menimo, da sta institut zastaranja v kazenskem postopku in institut nadzora nad delom sodnikov ustrezno urejena v veljavnih predpisih.

V skladu z veljavnim Kazenskim zakonikom (Uradni list RS, št. 50/2012-UPB2; v nadaljevanju KZ-1) ločimo zastaranje kazenskega pregona (z njim ugasne pravica države, da posameznika kazensko preganja oziroma da zoper posameznika uveljavi kazensko odgovornost) in zastaranje izvršitve kazni (z njim ugasne pravica države, da izvrši pravnomočno izrečeno kazensko sankcijo). Iz posredovanega predloga izhaja, da se nanaša na zastaranje kazenskega pregona.

V skladu s KZ-1 zastaralni roki za zastaranje kazenskega pregona pričnejo teči z dnem, ko je bilo kaznivo dejanje izvršeno, potečejo pa s pretekom določenega časa, ki je odvisen od teže kaznivega dejanja. Čeprav so roki za zastaranje kazenskega pregona določeni kot absolutni roki, pa KZ-1 vseeno določa tudi nekatere izjeme, ko se tek zastaralnih rokov zadrži oziroma se zastaranje kazenskega pregona pretrga.

Tako KZ-1 določa, da zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu pregon ne sme začeti ali nadaljevati ali ko je storilec nedosegljiv za državne organe. To pomeni, da se v tek zastaralnega roka ne všteva čas, ko obstajajo pravne ovire (npr. sklicevanje poslanca Državnega zbora na imuniteto) ali dejanske ovire (npr. beg storilca ali okoliščina da je storilčevo bivališče neznano) za začetek ali nadaljevanje pregona.

KZ-1 določa tudi, da se zastaranje pretrga, če storilec v času, ko teče zastaralni rok, stori enako hudo ali hujše kaznivo dejanje. Po pretrganju začne zastaranje teči znova.

Določbe, ki sodiščem zagotavljajo zadostne možnosti za nemoten potek kazenskega postopka, pa vsebuje tudi Zakon o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/2012-UPB8; v nadaljevanju ZKP). V skladu z veljavnim ZKP ima namreč sodišče v primeru opravičene odsotnosti obtoženca na glavni obravnavi pod določenimi pogoji možnost izvedbe sojenja v nenavzočnosti,

v primeru njegove neopravičene odsotnosti pa tudi možnost odreditve prisilne privedbe in pripora.

Glede predloga, naj sodniku preneha mandat, v primeru ko sodni postopek zastara zaradi krivde sodnika, pojasnujemo, da je treba najprej ugotoviti vzroke, zakaj je do zastaranja prišlo. Če je prišlo do zastaranja zaradi nepravilnega delovanja sodne uprave, se lahko uvede nadzor sodne uprave, ki ga opravlja predsednik sodišča višje stopnje. Če je prišlo do zastaranja zaradi nepravilnega ravnanja sodnika, zakonodaja omogoča različne mehanizme sankcioniranja. Kot prvo izpostavljamo institut službenega nadzora sodnika, v okviru katerega se pregledujejo spisi vseh sodniku dodeljenih zadev in zadev, v katerih je bilo že pravnomočno odločeno, pridobijo in analizirajo se podatki o sodnikovem delu in opravi razgovor s sodnikom. Pri službenem nadzoru se lahko sodniku izreče opozorilo in izreče obdobje, po katerem bo službeni nadzor ponovljen.

Naslednji mehanizem je ocena sodniške službe, kjer se med drugimi pogoji preverjajo tudi delovne sposobnosti sodnika, zlasti doseženo razmerje med opravljenim in pričakovanim obsegom sodnikovega dela, reševanje zadev po vrstnem redu pripada in opravljeno delo pri odpravi in preprečitvi sodnih zaostankov. Če se pri ocenjevanju ugotovi, da sodnik ne ustreza sodniški službi, mu sodniška funkcija preneha, takšna ocena pa mora biti pred njenim učinkovanjem predložena v potrditev sodnemu svetu.

Če je sodnik z naklepom ali malomarnostjo kršil sodniške dolžnosti ali je neredno opravljal sodniško službo, se mu lahko izreče disciplinska sankcija. Med dejanja, ki pomenijo kršitev oziroma neredno opravljanje sodniške funkcije, sodi tudi nevestno, nepravočasno, neustrezno ali malomarno opravljanje sodniške službe. Zakon kot disciplinske sankcije predvideva pisni opomin, ustavitev napredovanja, znižanje plače, premestitev na drugo sodišče in kot skrajni ukrep, prenehanje sodniške funkcije.

S spoštovanjem.

Mojca Kucler Dolinar
državna sekretarka

Pripravil/a:
Marija Lovšin
Anže Kromar